

Forfatter: A.

Titel: BREV FRA: A. (1850-09-24)

Citation: A.: "BREV FRA: A. (1850-09-24)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 235. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000115.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Brev fra en Premierlieutenant ved 6te Dragonregiment til sin Søster.
Cantonnement Lyrskov 24 September 1850.

Min kjære lille Søster!

Siden jeg sidst skrev hjem har jeg egentlig ikke deeltaget i nogen Affaire, hvor jeg har været i „Lebensgefahr“, og det kans. 236jo ogsaa komme tidsnok, endskjøndt Gud veed, om ikke snart hele den „kampfmutthige“ Armee gaaer fra hverandre paa Grund af indbyrdes Splid og Uenighed, hvoraf der skat være en god Portion, som rigtignok ikke har forbedret sig siden de sidste Prygl, de fik ved Midsunde, hvor allerede Officiererne maatte banke Folkene frem. Hr. Willisen skal med Hert. af Augustenborg have holdt paa en Høi bagved, med et tilfredst Smil have seet, med hvilken Anstand hans Tropper kastede vore Forposter, og udraabt: „See, saaledes skal en Armee gaae frem!“ men et Par Timer senere kunde han godt sige, men formodentlig med et høist utilfredst Smil: „See, saaledes skal en Armee ikke gaae tilbage!“ thi det skete i saadan en Fart, at Batteriet Dinesen flere Gange kjørte frem i Trav, protsede af og chargerede med Kardætsker, uden hver Gang at kunne faae Tid til at skyde mere end 3 a 4 Skud. Det glæder mig ret for I., at han var med i denne brillante Affaire, og slap saa godt derfra. Man kan virkelig ikke sige Andet, end at vi iaar have været meget heldige i Et om Alt, om Vorherre ikke skulde have sin Finger med i Spillet! jeg troer det ganske vist, og Mange mene det Samme; det er jo baade en rimelig og en smuk Tanke, som maa animere enhver tapper Landsoldat. Saaledes var forleden Dag en Deel af vort Rgts. 1ste Escdr. nede ved Kropp, hvor der rykkede en Afdeling slesvigholst. Dragoner imod dem, pludselig spredte de dem, og 3—4 Kanonkugler hundrede løs paa os, uden at hverken Hest eller Mand kom tilskade. Et smukt Træk af et Par Dragoner maa jeg endnu fortælle Dig; ved Breckendorff havde vi om Natten en Post, der bestod af 5—6 Dragoner og nogle Jægere; det var bælmørkt, og en overlegen fjendtlig Styrke var ad Smutveie kommen bagved os. Pludselig blev Posten angrebet fra alle Sider, Jægerne løb ud i en Mose, men Dragonerne ad Veien; der spurgtes dem, om de vilde have Pardon, men med Sablen i Haanden svarede „Nei!“ de huggede dem igjennem, een Dragon blev slemt saaret og en Hest skudt, men Alle kom bort. De fjendtlige Forposter besørgeres i Reglen af en Friskare, som har carte blanche paa at gjøre hvad de vil, og derfor kuns. 237lægger an paa at allarmere og genere os. Jforgaars blev en af deres Anførere, en Hr. Frølich, fanget, en rigtig Gadedreng, der havde sendt os Breve o. s. v. med Spidskugler i og været meget vittig i den senere Tid. Ved Skydningen fra og paa Ekernførde er den ene Side af salig Gefion bleven noget ristet, og en preussisk Generalstabsofficeer har taget den i Øiesyn og meget vred yttret: dennegang skulde det ikke blive ved Noter! det er vel sagtens en Historie. Forøvrigt er Armeen stadig beredt paa at modtage et Angreb; Kl. 3½ staaes op, Alting opsadles og holdes parat til Udrykning, Infanteriet staaer fra Kl. 4—8 paa deres Allarmpladse, og Artilleriet kjøres op bag de Forskandsninger, hvorfra det skal gjøre Gavn; der arbeides stadig paa flere Værker, og Dannevirke er nu den Vold, som vil kunne modstaae ethvert Angreb af en meget overlegen Styrke, men Slesvigholst. er vistnok ikke saa gale at rende Panden imod den. — Det Halve af min Eskadron tigger nu detascheret fast i Ellingsted, og jeg kommer hver 4de Dag paa Feltvagt i Hollingstedt, to gode Miil herfra, fra denne By og næsten lige til Friederichstadt er en total Oversvømmelse af Treenen, det feer ud fom et Hav med smaae Øer og Huse i, men hjælper os jo ganske umaadeligt og sparer mange Folk. — — — Jeg maa dog fortælle Dig, at jeg isøndags paa min egen Haand var i Kirke i Hollingstedt, hvor jeg af en Pastor Augustini hørte en tysk Prædiken, som slet ikke gefaldt mig; stakkels Mand havde kun 3 Tilhørere; fortjener forresten Agtelse, forbi han, naar vi ganer tilbage, med Kone og 5 Børn følger med os.

Din trofaste Broder A.